EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 13.7.2011
KOM(2011) 417 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE SEKÄ ALUEIDEN KOMITEALLE

Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus

SISÄLLYSLUETTELO

1. Johdanto 2

2. Uudistuksen tavoitteet 3

2.1. Kestävällä pyynnillä enemmän kalaa 3

2.2. Kalastus- ja vesiviljelyalan tulevaisuuden ja työllisyyden turvaaminen 5

2.3. Elinvoimaiset rannikkoyhteisöt 6

2.4. Haasteena valistuneiden kuluttajien vaatimukset 7

2.5. Alueellistamisella parempaan kalastuksenhallintaan 7

2.6. Rahoituksen järkeistäminen 8

2.7. YKP:n periaatteiden kansainvälinen ulottuvuus 8

1. JOHDANTO

Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) uudistusta käsittelevässä vihreässä kirjassa[1] todetaan, ettei yhteisellä kalastuspolitiikalla ole onnistuttu saavuttamaan sen tärkeimpiä tavoitteita, vaan kalakantoja liikakalastetaan yhä, joidenkin laivastonosien taloudellinen tilanne on korkeasta tukitasosta huolimatta epävakaa, kalastusalan työpaikat eivät houkuttele ja useiden kalastuksesta riippuvaisten rannikon yhteisöjen tilanne on heikko. Vihreän kirjan jälkeen toteutetun laajan kuulemisen tulokset vahvistivat tämän arvion[2].

Tässä tilanteessa komissio ehdottaa politiikan kunnianhimoista uudistusta, jolla halutaan luoda paremmat edellytykset kalakantojen ja kalastuksen sekä niiden perustana olevan meriympäristön tulevaisuudelle. YKP:lla on valtaisa potentiaali varmistaa edellytykset kestävälle ja ekosysteemiä kunnioittavalle kalastukselle, jossa tarjotaan korkealaatuisia, terveellisiä kalatuotteita Euroopan kansalaisille, varmistetaan rannikkoyhteisöjen elinvoimaisuus ja kalan tuotanto- ja jalostuslaitosten kannattavuus sekä tarjotaan houkuttelevia ja turvallisempia työpaikkoja.

Uudistuksella edistetään Eurooppa 2020 -strategian[3] mukaisesti kestävää ja osallistavaa kasvua sekä rannikkoalueiden koheesiota ja vahvaa talouskehitystä kalastusalalla. Pyrkimyksellään varmistaa meren elollisten luonnonvarojen kestävä hyödyntäminen uudistus on niin ikään avaintekijä resurssitehokasta Eurooppaa koskevassa lippulaivahankkeessa[4].

Ehdotetun uudistuksen ydin on kestävä kehitys. Kestävä kalastus tarkoittaa, että kalastus tapahtuu tasolla, joka ei vaaranna kantojen lisääntymistä ja joka lisää pitkän aikavälin tuottoa. Tämä edellyttää saaliiden määrän hallinnointia. Komission ehdotuksen mukaan kalakantojen hyödyntäminen pyritään saamaan ”kestävän enimmäistuoton mahdollistaville tasoille” vuoteen 2015 mennessä. Komissio ehdottaa myös tahattomien saaliiden poisheittämisen lopettamista vuoteen 2016 mennessä. Tällainen käytäntö on kalavarojen kohtuutonta haaskausta.

Jos kantoja hyödynnettäisiin kestävän enimmäistuoton mahdollistavalla tasolla, kalakantojen koko kasvaisi arvioiden[5] mukaan noin 70 prosenttia. Saaliit kasvaisivat kaikkiaan noin 17 prosenttia, voittomarginaali olisi kolminkertainen, investointien tuotto olisi kuusinkertainen ja pyyntialan bruttoarvonlisäys kasvaisi lähes 90 prosenttia.

Kestävä kalastus lopettaisi pyyntisektorin riippuvaisuuden julkisesta tuesta. Tällä puolestaan varmistettaisiin vakaammat hinnat avoimissa olosuhteissa, mikä toisi selkeitä hyötyjä

---

1 KOM(2009) 163 lopullinen, 22.42009.

2 Katso myös Yhteenveto yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta julkisesta kuulemisesta (SEC(2010) 428 lopullinen, 16.4. 2010).

3 Komission tiedonanto EU 2020 - Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia (KOM(2010) 2020, 3.3.2010), jonka tavoitteena on auttaa EU:ta selviämään kriisistä vahvistuneena ja jolla EU:sta tehdään älykäs, kestävä ja osallistava talous, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla. Eurooppa 2020 on visio sosiaalisesta markkinataloudesta 2000-luvun Euroopassa.

4 Komission tiedonanto Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke (KOM (2011) 21, 26.1.2011).

5 Komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Vaikutusten arviointi, joka liittyy komission ehdotukseen yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi [jolla kumotaan asetus (EY) N:o 2371/2002].

kuluttajalle. Vahva, tehokas ja taloudellisesti kannattava ja markkinatalouden ehdoin toimiva sektori pystyy paremmin ja aktiivisemmin vaikuttamaan kalakantojen hoitoon. Samalla voidaan vähentää laivaston ylikapasiteettia, joka nykyisin on yksi liikakalastuksen suurimmista aiheuttajista.

Kestävä kalastus on elintärkeää rannikkoyhteisöille, jotka joissakin tapauksessa tarvitsevat edelleen erityistoimia helpottamaan pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojensa hallinnointia. Komissio ehdottaa, että yhteistä kalastuspolitiikkaa kehitetäänkin osana laajempaa meritaloutta. Näin varmistetaan EU:n meri- ja rannikkoalueita koskevan politiikan aiempaa suurempi johdonmukaisuus ja pystytään paremmin auttamaan rannikkoalueita tulonlähteiden monipuolistamisessa ja elämänlaadun parantamisessa.

Kalastuselinkeinon harjoittaminen perustuu kalavarojen käyttöön. Kala on myös terveellinen proteiininlähde ihmisille. Kestävällä pohjalla oleva kalastus- ja vesiviljelytoiminta rannikkoalueilla ja maaseutualueilla on koko yhteiskunnan edun mukaista, ja sillä voidaan vastata laadukkaiden kala- ja merenelävätuotteiden kasvavaan kysyntään.

YKP:n uudistuspaketti koostuu seuraavista osioista:

- Perusasetusta koskeva säädösehdotus (jolla korvataan neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002)

- Markkinapolitiikkaa koskeva säädösehdotus (jolla korvataan neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000)

- YKP:n ulkoista ulottuvuutta koskeva tiedonanto

- Kertomus, joka koskee neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 lukuja *Säilyttäminen ja kestävyys* ja *Kalastuskapasiteetin mukauttaminen* sekä 17 artiklan 2 kohtaa (12 meripeninkulman vyöhykkeen sisällä kalastamista koskevat rajoitukset).

Komissio laatii YKP:n tueksi monivuotisten rahoituskehysten ja rahoitusnäkymien puitteissa kauden 2014–2020 uutta rahoitusvälinettä koskevan säädösehdotuksen, joka on määrä hyväksyä vuoden 2011 kuluessa.

2. UUDISTUKSEN TAVOITTEET

2.1. Kestävällä pyynnillä enemmän kalaa

Kalakantojen tila olisi saatettava terveelle pohjalle ja saatava pysymään terveessä tilassa. Kalakantoja olisi hyödynnettävä *kestävän enimmäistuoton* tasolla. Tällaisella tasolla tarkoitetaan suurinta saalista, joka voidaan turvallisesti pyytää vuodesta toiseen ja jolla varmistetaan kalapopulaation koon pysyminen tasolla, jolla mahdollistetaan suurin mahdollinen ylläpidettävissä oleva tuotto. Tämä tavoite on asetettu Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, ja se hyväksyttiin vuonna 2002 pidetyn maailman kestävän kehityksen huippukokouksessa tavoitteeksi, joka pyritään saavuttamaan vuoteen 2015 mennessä. Sen avulla uudistetulla YKP:lla voidaan paremmin edistää

meriympäristön hyvän tilan[6] saavuttamista meristrategiadirektiivin säännösten mukaisesti. Kestävän enimmäistuoton saavuttaminen viimeistään vuonna 2015 on nyt asetettu selkeäksi tavoitteeksi perusasetusta koskevassa ehdotuksessa.

Kalojen poisheittämistä ei enää sallita. Kalojen poisheittäminen vaikuttaa kielteisellä tavalla alan julkisuuskuvaan, sillä on haitallisia vaikutuksia kalakantojen kestävään hyödyntämiseen sekä meriekosysteemeihin ja se voi vaikuttaa myös tutkimustiedon ja tieteellisten lausuntojen laadukkuuteen. Poisheittämisen lopettamisen on oltava yksi uudistetun YKP:n tavoitteista. Ehdotetussa perusasetuksessa otetaan käyttöön säänneltyjen lajien saaliiden purkamista koskeva velvoite. Tämä velvoite tulee voimaan lajiryhmittäin, sille on asetettu tiukka mutta toteutettavissa oleva aikataulu ja siihen liitetään oheistoimenpiteitä. Purkamisvelvoitteen ei kuitenkaan pitäisi koskea sellaisia lajeja, joiden eloonjäämisaste takaisin heittämisen jälkeen on korkea.

Monivuotiset hoitosuunnitelmat ovat keskeinen väline, jolla varmistetaan pitkän aikavälin poliittinen sitoumus kalavarojen kestävään hyödyntämiseen. Nämä suunnitelmat korvaavat nykyisen kalakantakohtaisen lähestymistavan, ja suurin osa kannoista tulee useampaan kuin yhteen kantaan sovellettavien hoitosuunnitelmien piiriin. Välimeren alueen jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset hoitosuunnitelmat aluevesillään harjoitettavaa kalastusta varten. EU:n suunnitelmat koskisivat näin myös sellaista Välimeren kalastustoimintaa, jolla on kansainvälinen ulottuvuus. EU:n olisi pyrittävä saamaan vastaavat pitkän aikavälin sitoumukset EU:n ulkopuolisilta kumppaneilta.

Kalastuksenhoidon on perustuttava *vankkaan tutkimustietoon*, ja siinä on sovellettava ekosysteemilähtöistä ja ennalta varautuvaa lähestymistapaa. Komissio pyytää jatkossakin tieteellisiltä neuvoa antavilta elimiltä tietoja ja lausuntoja sovittujen laatuvaatimusten mukaisesti. Eri tieteellisten neuvoa antavien elinten päällekkäinen työ pyritään välttämään, jotta lausuntomenettelyä saadaan yksinkertaistettua ja synergiavaikutuksia paremmin hyödynnettyä.

Tiedeyhteisön ja elinkeinoelämän välisellä kumppanuudella voidaan parantaa tiedon ja tietämyksen laatua ja saatavuutta. Sillä voidaan myös lisätä toimijoiden ja tutkijoiden välistä yhteisymmärrystä tutkijoiden riippumattomuutta kuitenkaan kyseenalaistamatta. Tällaista kumppanuutta olisi siksi tuettava.

Poliittiseen päätöksentekoon tarvitaan perusteellista ja luotettavaa *tietoa* sekä valmistelu- että täytäntöönpano- ja valvontavaiheissa[7]. Uudistetussa politiikassa asetetaan jäsenvaltioille selkeitä ja tarkistettuja velvoitteita tiedon keräämisen ja saatavuuden osalta. Komissio pyrkii ottamaan käyttöön Euroopan kalastuksenhoidon integroidun tietojärjestelmän. Tietojärjestelmän avulla voitaisiin tehokkaasti vastata käyttäjien tarpeisiin, parantaa tiedon laatua ja varmistaa pitkälle kehitetty kalastuksenhoito. Sillä voitaisiin myös yksinkertaistaa sääntöjä ja raportointivelvollisuuksia ja mahdollisuuksien mukaan myös vähentää kustannuksia. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja koordinoitava kansalliset kalastusalan tiedonkeruu-, tutkimus- ja innovaatio-ohjelmat ja hyödynnettävä mahdollisimman tarkoin EU:n tutkimuksen puiteohjelmia.

---

6 Sellaisena kuin se määritellään yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY.

7 ERITYISKERTOMUS nro 7/2007 yhteisön vesiluonnonvarojen säilyttämissääntöjä koskevista valvonta-, tarkastus- ja seuraamusjärjestelmistä sekä komission vastaukset.

2.2. Kalastus- ja vesiviljelyalan tulevaisuuden ja työllisyyden turvaaminen

YKP:lla on pystyttävä varmistamaan edellytykset vahvalle, kannattavalle ja kilpailukykyiselle elinkeinolle, joka tarjoaa houkuttelevia työpaikkoja. Kalastus- ja vesiviljelyalojen on ilman julkistakin tukea toimittava tehokkaasti ja oltava taloudellisesti vakaita.

Ehdotetussa perusasetuksessa pyritään markkinalähtöisellä ja oikeudellisesti varmalla, *siirrettäviin kalastusoikeuksiin* perustuvalla lähestymistavalla varmistamaan vahva ja kannattava kalastusala. Eräissä jäsenvaltioissa ja niiden ulkopuolisissakin maissa saatu kokemus osoittaa, että siirrettävillä oikeuksilla voidaan vähentää kalastuskapasiteettia ja lisätä taloudellista kannattavuutta aiheuttamatta veronmaksajalle kustannuksia. Komission ehdotuksessa oikeudet ovat siirrettävissä – mutta vain jäsenvaltion sisällä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa EU:n oikeuden kanssa yhdenmukaiset perusteet määritelläkseen aluksen kalastustoimien ja kalastusalasta ja sen liitännäisaloista riippuvaisen väestön välisen taloudellisen yhteyden. Jäsenvaltiot voivat säännellä siirrettäviä kalastusoikeuksia varmistaakseen, että ne ovat tiiviisti sidoksissa kalastusyhteisöihin (esimerkiksi rajoittamalla siirrettävyyttä laivastonosien sisällä) ja estääkseen keinottelun. Pienimuotoista kalastusta harjoittavien rannikkolaivastojen erityispiirteiden, näiden laivastojen ja rannikkoyhteisöjen erityisen yhteyden ja joidenkin tällaista toimintaa harjoittavien pk-yritysten haavoittuvuuden vuoksi on perusteltua rajoittaa siirrettäviä kalastusoikeuksia koskeva pakollinen järjestelmä suuriin aluksiin. Jäsenvaltiot voivat sulkea tämän järjestelmän ulkopuolelle enintään 12 metrin pituiset alukset, vedettäviä pyydyksiä käyttäviä aluksia lukuun ottamatta.

Yksi kestävän kalastuksen toteutumisen suurimmista esteistä on edelleen laivaston ylikapasiteetti. Uusi järjestelmä, jossa laivastoa supistetaan kalastusalan itse ohjaamana ja siirrettävien kalastusoikeuksien avulla, ei edellytä julkista rahoitusta, eikä siihen enää sisälly liikakapasiteettiin johtavia kannustimia. Toimijoille tarjotaan kannustin lisätä oikeuksiaan, kun taas toiset voivat päättää poistua alalta. Tällaisen ohjelman toteutuessa tulojen arvioidaan kasvavan yli 20 prosenttia ja miehistön palkkojen 50–100 prosenttia vuoteen 2022 mennessä. Näiden periaatteiden mukaisella pyyntialan rakenneuudistuksella parannetaan myös jalostusalan suorituskykyä, lisätään merkittävällä tavalla bruttoarvonlisäystä ja luodaan työllistymismahdollisuuksia[8]. Uudistuksen tavoitteena on myös edistää kalastusalan tulevaisuuden kehitystä ja rajoittaa työpaikkojen menetyksiä. Uudistuksen myötä kalastusala käy läpi rakenneuudistuksen, ja tähän rakenneuudistukseen liittyvän työllisyysulottuvuuden hallinnoimiseksi tarvitaan toimenpiteitä. Tätä tarkoitusta varten on ehdottoman tärkeää varmistaa työmarkkinaosapuolten osallistuminen kaikilla tasoilla.

Lisäksi siirrettävät kalastusoikeudet tarjoavat sosiaalisen ratkaisun toimintansa lopettamista suunnitteleville, sillä he voivat myydä oikeutensa muille markkinahintaan.

Houkuttelevat työpaikat ja asianmukaiset työolot ovat tärkeitä kysymyksiä kaikille laivastoille, ja erityisen merkittäviä ne ovat monille pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaville laivastoille. Pyyntialan saattaminen kannattavaksi on kaikilla tasoilla kehitettävän työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ohella tehokas tapa varmistaa turvalliset kalastusalukset ja paremmat työpaikat[9] sekä tehdä kalastuksesta houkutteleva ja turvallinen

---

8 Komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Impact Assessment Accompanying Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the Common Fisheries Policy [repealing Regulation (EC) No 2371/2002]

9 Jäsenvaltioiden ripeästi ratifioima kalastusalusten työoloja koskeva ILO:n yleissopimus vuodelta 2007 on toinen tärkeä edistysaskel kalastusalusten asianmukaisten työolosuhteiden turvaamisessa. Tämä

elinkeino. Uudistetulla YKP:lla on edistettävä kalastusalusten työolosuhteiden parantamista, jotta varmistetaan nykyaikaisten terveys- ja turvallisuusvaatimusten täyttyminen. Komissio ja neuvosto ovat kannustaneet jäsenvaltioita ratifioimaan kalastusalusten työoloja koskevan ILO:n yleissopimuksen vuodelta 2007. Komissio aikoo edellä esitetyn perusteella toimia aktiivisesti työmarkkinaosapuolten kanssa.

Vesiviljelyn kestävä kehitys on avainasemassa, jotta kalan ja merenelävien maailmanlaajuisesti kasvavaan kysyntään voidaan vastata. Vesiviljely on EU:ssa monipuolista, sillä se vaihtelee laajaperäisestä ja perinteisestä rannikoilla ja lammissa harjoitettavasta viljelystä korkean teknologian teolliseen toimintaan, jota harjoitetaan erityisesti merikalojen viljelyssä. Vesiviljely on myös merkittävä taloudellinen toiminnanala ja perustana maaseutu- ja rannikkoalueiden kestävälle talouskasvulle. Sillä voidaan edistää ympäristönäkökohtien säilyttämistä ja suojelua; esimerkkinä mainittakoon kosteikoilla harjoitettava laajaperäinen vesiviljelytoiminta.

Kestävällä pohjalla oleva vesiviljely ja siitä saatavien tuotteiden laatu ja turvallisuus ovat ratkaisevia tekijöitä rakennettaessa alan potentiaalia ja parannettaessa sen kilpailuasemaa[10]. EU:n on edistettävä kestävää, kilpailukykyistä ja monipuolista vesiviljelyä, jossa hyödynnetään pitkälle kehitettyä tutkimusta ja teknologiaa sekä vältetään markkinoillepääsyn vaikeudet ja hallinnolliset esteet.

Tällaisella toiminnalla on selkeä EU:n laajuinen ulottuvuus, sillä kansallisella tasolla tehdyt strategiset valinnat saattavat vaikuttaa tähän kehitykseen naapurijäsenvaltioissa. Uudistus edellyttää jäsenvaltioilta *kansallisia strategisia suunnitelmia*, jotka perustuvat EU:n strategisiin suuntaviivoihin ja joilla pyritään luomaan suotuisat edellytykset taloudelliseen toimintaan kannustamiselle ja sen kilpailukyvyn parantamiselle, kestävän kehityksen ja innovoinnin tukemiselle sekä toiminnan monipuolistamiselle. Avoimilla koordinointimenetelmillä voidaan kehittää ja parantaa jäsenvaltioiden välistä tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa (esim. pääsy vesialueille, lupien myöntäminen).

2.3. Elinvoimaiset rannikkoyhteisöt

Komissio on sitoutunut toimimaan aktiivisesti kasvun ja työllisyyden edistämiseksi rannikkokalastuksessa ja vesiviljelystä riippuvaisissa yhteisöissä. Kalastusala on usein hyvin merkittävässä asemassa EU:n mannermaan rannikkoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla.

Pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien laivastojen ja vesiviljelyn sosiaalinen ja taloudellinen merkitys on tietyillä alueilla niin suuri, että rannikkolaivastoja on syytä tukea erityisin toimenpitein. Näillä toimenpiteillä olisi tuettava vihreää, älykästä ja osallistavaa kasvua, ja niillä olisi edistettävä kestävää ja vähävaikutteista kalastusta, innovointia, tulojen monipuolistamista, rakenneuudistusta, tutkimusta sekä sääntöjen noudattamisen kulttuuria.

---

yleissopimus tulee voimaan kun ILO:n kaikkiaan 180 jäsenvaltiosta 10 on sen ratifioinut (kahdeksan rannikkovaltiota mukaan luettuina). Yleissopimuksen tavoitteena ovat paremmat työolosuhteet ja terveydenhoito merellä, riittävät lepoajat ja turvallisuus, työsopimuksen suojelu ja samantasoinen sosiaaliturva kuin muilla työntekijöillä.

[10] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Vesiviljelyn kestävän tulevaisuuden turvaaminen – Uutta pontta yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskevalle strategialle – KOM(2009) 162 lopullinen, 8.4.2009.

2.4. Haasteena valistuneiden kuluttajien vaatimukset

Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden *kaupan pitämisessä* on otettava entistä enemmän huomioon kuluttajien edut ja vahvistettava luottamusta näihin tuotteisiin. Ehdotuksella pyritään parantamaan tuotteita ja niiden ominaisuuksia koskevan tiedon julkaisemista ja edistämään esimerkiksi tuotantotekniikkaa tai ympäristönäkökohtia koskevien vapaaehtoisten merkintöjen käyttöä.

Tuottajajärjestöille annetaan paremmat valmiudet tuotannon suunnitteluun käyttämällä vuotuisia suunnitelmia, joissa yhteensovitetaan kestävät kalastustoimet ja tarjonnan aiempaa tarkempi mukauttaminen kysyntään niin määrän kuin laadun osalta. Tällä helpotetaan tuotannon mukauttamista erityiseen kysyntään ja parannetaan tuotteiden laatua. *Markkinatietoa* hyödyntävällä tiedonkeruulla ja -välityksellä voidaan paremmin ymmärtää kala- ja vesiviljelymarkkinoiden toimintaa ja kuluttajien vaatimuksia.

2.5. Alueellistamisella parempaan kalastuksenhallintaan

Keskitetyllä, ylhäältä alas suuntautuvalla lähestymistavalla on vaikea mukauttaa yhteistä kalastuspolitiikkaa EU:n erilaisten merialueiden erityispiirteisiin. Jäsenvaltioille ja sidosryhmille lankeaakin suurempi vastuu kalavarojen hoidosta ja siihen liittyvien toimien johdonmukaisuudesta kullakin merialueella.

Komissio ehdottaa alueellistamisen ja yksinkertaistamisen osalta kunnianhimoista strategiaa. Keskitetysti hyväksytyssä EU:n kalastuslainsäädännössä olisi määriteltävä tavoitteet, päämäärät, yhteiset vähimmäisvaatimukset ja tavoitellut tulokset sekä toimien aikataulu. Vaikka tärkeimmät päätökset tehdäänkin EU:n tasolla, jäsenvaltiot voivat komission alaisuudessa ja EU:n oikeuden säännöksiä noudattaen itse päättää muista kalastuksenhoitoa koskevista toimenpiteistä.

Tehokkaan kalastuksenhoidon varmistamiseksi jäsenvaltiot voivat hyväksyä muun muassa aiheellisia teknisiä säilyttämistoimenpiteitä ja poisheittämisen estämiseksi tarvittavia toimenpiteitä, jotka ne panevat täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään. Alueellistamiseen pyritään kaikilla tasoilla, ja *sitouttamalla kalastajat* politiikantekoon lisätään paitsi kalastusalan itsesäätelyä myös sääntöjen hyväksyntää ja näin ollen niiden noudattamista. Komissio ehdottaa, että kalastajaorganisaatioiden asemaa lujitetaan ja että niille annetaan enemmän mahdollisuuksia vaikuttaa kalavarojen kestävän hyödyntämisen varmistamiseen niin suunnittelussa kuin täytäntöönpanossakin. Tehokkaat tuottajajärjestöt voivat aktiivisesti vaikuttaa jäsentensä harjoittaman kalastustoiminnan suunnitteluun ja markkinoiden vakauttamiseen sekä kiintiöiden, pyyntiponnistuksen ja laivastojen hallinnoimiseen varmistamalla kiintiöiden tehokkaan käytön. Lisäksi ne voivat vaikuttaa saaliiden poisheittämisen lopettamiseen kiintiöiden vaihdoilla ja vuokrauksilla sekä tahattomien saaliiden asianmukaisella käsittelyllä.

Saadun kokemuksen perustella komissio aikoo ylläpitää ja laajentaa *neuvoa-antavien toimikuntien* asemaa. Neuvoa-antavien toimikuntien toimintaa voitaisiin samalla laajentaa muille merien hoidon aloille, jotka vaikuttavat kalastustoimintaan. Koska Mustameri on erityistapaus sisämerenä, joka jaetaan neljän unionin ulkopuolisen valtion kanssa, komissio ehdottaa Mustanmeren neuvoa-antavan toimikunnan perustamista. Tämä elin voisi antaa komissiolle lausuntoja kalavarojen säilyttämispolitiikasta, tutkimuksesta, tiedonkeruusta ja innovoinnista sekä edistää yhteistyötä Romanian ja Bulgarian ja niiden Mustanmeren alueen

naapureiden välillä. Sillä voisi olla keskeinen rooli Mustanmeren erityispiirteisiin mukautetun alueellisen yhteistyömallin edistäjänä.

Vesiviljelyn erityisluonteen vuoksi tarvitaan keskitetty elin, jotta alan toimijoita voidaan kuulla politiikan sellaisista osista, jotka saattavat vaikuttaa vesiviljelyyn. Komissio ehdottaakin, että perustetaan vesiviljelyalan neuvoa-antava toimikunta.

Kun kyse on neuvoa-antava toimikunnan toimivaltaan kuulumattomista näkökohdista, komissio haluaa varmistaa, että kaikki asianomaiset osapuolet osallistuvat tällaisten asioiden käsittelyyn mahdollisimman laajalti ja kustannustehokkaasti. Lisäksi on tarkoitus kehittää selkeä ja joustava järjestely lausuntojen ja asiantuntija-avun antamiseksi komissiolle.

Ehdotetun YKP:n uudistuksen onnistuminen on pitkälti riippuvainen siitä, kuinka hyvin saavutetaan menestyksekäs yhdistelmä, jossa toimijat *noudattavat sääntöjä* ja viranomaiset vastaavat niiden tehokkaasta *täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta*. Uudistusehdotukset perustuvat uusiin valvonta- ja LIS-asetuksiin[11]. Ehdotetussa perusasetuksessa otetaan lisäksi käyttöön *ehdollisuuden* periaate, jonka mukaan tiettyjen rahoitus- tai muiden varojen saatavuus, olipa kyseessä jäsenvaltio tai yksittäinen toimija, on sidoksissa YKP:n sääntöjen noudattamiseen.

2.6. Rahoituksen järkeistäminen

Suunniteltu *EU:n rahoitustuki* kattaa suuren joukon toimenpiteitä alkutuotannosta jalostamiseen ja markkinointiin, mutta se olisi kytkettävä tiiviisti uudistetun YKP:n tavoitteiden saavuttamiseen. Kalastusalan julkista rahoitusta on tarkoitus uudistaa perinpohjin ja yksinkertaistaa siten, että se ilmentää ehdotetun YKP:n tavoitteita. Se mukautetaan täysin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin. Komissio ehdottaa myös yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvan *interventiojärjestelmän* uudistamista. Tällä järjestelmällä ei enää pystytä vastamaan tarjonnan ja kysynnän tasapainon muutoksiin, eikä julkisten varojen käyttö kalan hävittämiseksi enää ole perusteltavissa. Markkinoiden tasapainon parantamiseksi nykyinen järjestelmä korvataan yksinkertaistetulla varastointimekanismilla.

2.7. YKP:n periaatteiden kansainvälinen ulottuvuus

EU:n ulkoisten toimien oltava YKP:n periaatteiden mukaisia ja niillä on pyrittävä samoihin tavoitteisiin eli varmistamaan kestävyys ja meriekosysteemien suojelu. Toimien ohjaaminen perustuu parhaan saatavissa olevan tutkimustiedon hankkimiseen ja hyödyntämiseen sekä aiempaa tiiviimpään yhteistyöhön, jolla pyritään parantamaan sääntöjen noudattamista. Komissio on esittänyt uudistetun YKP:n ulkoista ulottuvuutta koskevat uudet suuntaviivat erillisessä tiedonannossa.

EU toimii vastaisuudessa voimakkaammin alueellisissa kalastusjärjestöissä ja pyrkii vahvistamaan niiden asemaa. Se aikoo toimia aktiivisesti myös YK:n ja FAO:n kaltaisissa monenvälisissä elimissä ja edistää kalavarojen kestävää hoitoa tärkeimpien kumppaniensa kanssa käytävän keskustelun avulla sekä lisäämällä yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden

[11] Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 sekä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä 29 päivänä syyskuuta 2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008.

kanssa. Se aikoo myös tehostaa toimia laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastustoiminnan torjumiseksi ja laivaston kapasiteetin pienentämiseksi.

EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tehtäviä kestävää kalastusta koskevia sopimuksia olisi suunnattava uudelleen siten, että niillä pyritään entistä paremmin saavuttamaan kalavarojen kestävä hoito, sisällyttämällä sopimuksiin avoimuuslauseke, jolla varmistetaan, että EU:n alukset pyytävät ainoastaan sellaisia kalavaroja, joita kumppanimaa ei voi tai ei halua kalastaa itse. Kyseiset sopimukset olisi suunnattava entistä enemmän tutkimukseen, seurantaan, valvontaan ja tarkkailuun. Kaikkiin tulevaisuudessa tehtäviin sopimuksiin olisi sisällytettävä ihmisoikeuslauseke.

EU jatkaa YKP:n tavoitteiden edistämistä ja soveltamista nk. *pohjoisilla sopimuksilla*, joissa määrätään kalavarojen yhteisestä hoidosta EU:n ja sellaisten EU:n ulkopuolisten maiden välillä, joiden kanssa se pyytää samoja kalakantoja Pohjois-Atlantin, Jäämeren, Itämeren ja Pohjanmeren vesillä.

Yhteenveto YKP:n uudistuksessa ehdotetuista uusista toimenpiteistä

Säilyttäminen ja kestävyys	Kestävä enimmäistuotto säilyttämisen tavoitteeksi vuoteen 2015 mennessä
	Saaliiden poisheittämisen lopettaminen saaliin purkamista koskevien velvoitteiden ja tarvittavien kalastuksenhoitosääntöjen avulla vahvistetussa aikataulussa
	Monivuotiset suunnitelmat, joissa vahvistetaan keskeiset tavoitteet, soveltamisalue ja aikataulut kalastuksenhoidon ekosysteemilähtöisen lähestymistavan pohjalta
	Jäsenvaltioiden valtuudet toteuttaa EU:n oikeuden mukaisia monivuotisiin suunnitelmiin kuuluvia toimenpiteitä sekä teknisiä toimenpiteitä
	Nopeutetut menettelyt ympäristönhoitoon (Natura 2000) liittyvistä syistä tarvittavien kalastustoimenpiteiden toteuttamiseksi
Tiedot ja tutkimus	Jäsenvaltioiden velvollisuus kerätä ja välittää tietoa sekä laatia (alueellisia) monivuotisia tiedonkeruuohjelmia
	Kansalliset kalastuksen tutkimusohjelmat, joita koordinoidaan jäsenvaltioiden kesken alueellisesti
	Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean työn keskittäminen tärkeimpiin aiheisiin
Pääsy kalavaroihin ja laivaston kapasiteetti	Suurille laivastoille pakolliset, jäsenvaltion sisällä siirrettävissä olevat kalastusoikeudet
	Laivastoon liittyvistä tuista luopuminen
Vesiviljely	Vesiviljelyn edistämistä koskevat kansalliset strategiset suunnitelmat kaudeksi 2014–2020
	Vesiviljelyalan neuvoa-antavan toimikunnan perustaminen
Markkinapolitiikka	Tuottajajärjestöjen ja toimialakohtaisten organisaatioiden aseman vahvistaminen, jotta lisätään niiden vastuuta tuotannon ja markkinoinnin suunnittelusta tavoitteena kalavarojen kestävän hoidon toteuttaminen ja vesiviljelyn vaikutusten pienentäminen
	Interventiojärjestelmän muuttaminen ottamalla käyttöön varastointia koskeva interventiomekanismi
	Interventiohintojen vahvistaminen hajautetusti ja tarkoituksenmukaisella tasolla
	Kuluttajavalistuksen parantaminen ja kaupan pitämisen vaatimusten tarkistaminen
Kalastuksenhallinta	Neuvoa-antavien toimikuntien tehtävien lisääminen YKP:n alueellisen tason toteutuksessa
	Uusi lähestymistapa toimijoiden osallistumiselle laaja-alaisissa kysymyksissä, jotka eivät kuulu neuvoa-antavien toimikuntien toimivaltaan
Rahoitusväline	Yhdenmukaisuus Eurooppa 2020 -strategian kanssa
	Sääntöjen noudattamiseen liittyvä ehdollisuus sekä jäsenvaltioille että yksittäisille toimijoille
Ulkoinen ulottuvuus	Alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt – EU:n aktiivisempi rooli näissä järjestöissä ja niiden suorituskyvyn parantaminen edistämällä tutkimusta, valvontaa ja sääntöjen noudattamista niiden toiminta-alueilla
	Monenväliset ja yhteiset toimet EU:n tärkeimpien kumppaneiden kanssa tavoitteena LIS-kalastuksen torjunta ja liikakapasiteetin pienentäminen
	EU:n kalastus-, kehitys-, kauppa- ja ympäristöpolitiikan välisen johdonmukaisuuden

	lisääminen
	Kestävää kalastusta koskevat sopimukset – parempi tieteellinen perusta ja kumppanimaiden ylijäämävarojen selkeämpi tunnistaminen, jotta varmistetaan EU:n laivaston kyseisissä maissa harjoittamien kalastustoimien kestävyys. Kalastusalan rahoitusvastuun laajentaminen ja tehokkaan hallintokehyksen muodostaminen. Kaikkiin tulevaisuudessa tehtäviin sopimuksiin sisällytettävä ihmisoikeuslauseke.